

Symbolische lectuur van de verschillende plaatsen van Mornese: het geboortehuisje, het venstertje van de Valponasca.

Persbureau 9 sep. 08

“Laat ons de symboliek van elke plaats, van elk evenement, van elke levenshouding ontdekken in het leven van Maria Domenica Mazzarello.”

Dit is de uitnodiging die Moeder Antonia uitsprak tegenover de Kapittelleden die in Mornese verzameld zijn voor de retraite.

“Ondervraag zelfs de stenen, vervolgt ze, opdat je de rijkdom van dit eenvoudig en nederig leven zou ontdekken. Eenvoudig in het verloop van de dagen, maar grandioos in de liefde die ze heeft weten uit te drukken.”

De aanwezigheid van de 193 Kapittelleden “steeds wekt het verwondering en dankbaarheid voor het schouwspel dat zich voor ons ogen voltrekt: de wereld in een klein dorpje; de macro wereld in een micro wereld”, zegt de Moeder. Mornese “is een stadje waar de dynamiek van de H. Geest harten van mensen heeft gevonden die zich voor Hem openstelden en met Hem meewerkten.” Het is “het heiligdom van de herinnering”. Voor al de Kapittelleden “geeft deze de plaats de kans om de wortels van de oorsprong aan te raken die het leven en de zending hebben gevoed van alle Dochters van Maria Hulp ter wereld.”

De Algemene Overste heeft in die zin 4 symbolen naar voor gebracht: het geboortehuis, het venstertje van de Valponasca, de velden, de waterput.

“In het geboortehuisje” –zo verklaart Moeder Antonia- “heeft Maria Mazzarello o.a. de waarde van de verscheidenheid geleerd. Ze heeft leren omgaan met conflicten, de autonomie en de afhankelijkheid tot een harmonie weten te brengen en is opgegroeid in loyaliteit. Hier is het dat ze de zin van het leven en van de gebeurtenissen heeft ontdekt, de kunst van de gehoorzaamheid en van de dialoog, van het vertrouwen en van de verantwoordelijkheid. Ingebed in een netwerk van positieve relaties, heeft ze haar identiteit weten te vormen door te rijpen in zelfvertrouwen.” De kenmerken van gastvrijheid en gegevenheid, van eisende liefde en geloof in familiegeest geleerd en beleefd, tekent ook het klimaat die we telkens terugvinden in de huizen van de zusters van Don Bosco. En dit in navolging van de eerste gemeenschap van het Collegio. Mornese bezoeken wordt dus voor de zusters van Don Bosco “een oproep in gastvrijheid de jongeren te ontmoeten. Om hen een thuis te geven waar er levensruimte is en de nodige voorwaarden zodat ze tenvolle zouden kunnen groeien in openheid naar zichzelf toe en met een openheid om het leven te bevorderen in al zijn waardigheid en volheid.” Er bestaat een “zekere heimwee naar een thuis in onze gemeenschappen, verklaart de Moeder. De heimwee naar een familieleven die gegrondvest is op de geest van Mornese waar de verschillende ritmes en zelfs de moeilijkheden door de verscheidenheid aan karakters niet enkel erkent en aanvaard werd maar zelfs kansen bood om te groeien naar een gemeenschappelijk doel. Teken en uitdrukking zijn van Gods Liefde wil zeggen met vertrouwen deze familie ervaring terug opnieuw opbouwen.”

Voor de Algemene Overste is de Valponasca “het eenvoudig maar wekkend symbool van de eenheid van roeping, waar actie en contemplatie

tot eenheid wordt gebracht, met de blik gericht op de realiteit enerzijds en het gebed anderzijds." "Dit kleine venstertje", zo vervolgt ze, "is een uitnodiging om tijd en ruimte te maken voor contemplatie, om de realiteit weten te overstijgen van de oppervlakkigheid en er zo de zin van ontdekken." De jongeren tot wie we geroepen zijn, behouden vaak – onbewust- in hun hart het verlangen tot innerlijkheid en soms ervaren zij deze als een afwezigheid als een pijnlijke leegte. Hoe kunnen we hen helpen om de Aanwezigheid te ontdekken die hun hart met vrede kan vervullen omdat deze het diepste antwoord is op het verlangen naar volheid en geluk?